

# การเมืองของการก่อการร้าย: อำนาจ ความเห็นอกเห็นใจ และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเลือกปฏิบัติ

มีคำไม่กี่คำในวาทกรรมการเมืองสมัยใหม่ที่หนักแน่นและคลุมเครือเท่ากับคำว่า “การก่อการร้าย” มันคือการประณามทางศีลธรรม การจัดประเภททางกฎหมาย และเหตุผลในการใช้ความรุนแรงหรือการกดขี่พร้อมกัน มันยังเป็น **อาวุธทางการเมือง** ที่ถูกใช้อย่างเลือกปฏิบัติและมักไม่สอดคล้องกัน แม้จะมีข้อตกลงและนิยามระหว่างประเทศหลายสิบฉบับ แต่จนถึงปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานทางกฎหมายที่ยอมรับกันทั่วโลกว่าอะไรคือการก่อการร้าย ไม่ใช่เพราะแนวคิดนั้นเข้าใจยากโดยธรรมชาติ แต่เพราะ **ป้ายกำกับนี้ถูกหล่อหลอมด้วยอำนาจ**

หัวใจของความไม่สอดคล้องนี้คือมาตรฐานคู่ที่อันตราย: **การกระทำของผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐมักถูกประณามว่าเป็นการก่อการร้าย** ในขณะที่ **การกระทำที่เหมือนกันทุกประการของรัฐที่ได้รับการยอมรับ กลับถูกทำให้ดูสะอาดด้วยคำเช่น “ปฏิบัติการทางทหาร” “การตอบโต้” หรือ “ความเสียหายข้างเคียง”** นี่ไม่ใช่แค่เรื่องคำพูด แต่ส่งผลลึกซึ้งต่อว่าใครถูกมองว่าถูกต้องตามกฎหมาย ความรุนแรงของใครที่ยอมรับได้ และความทุกข์ของใครที่ได้รับการยอมรับ

การต่อสู้ของชาวปาเลสไตน์คือตัวอย่างที่ชัดเจนและต่อเนื่องของมาตรฐานคู่นี้ เมื่อชาวปาเลสไตน์ใช้ความรุนแรงไม่ว่าจะเพื่อต่อต้านการยึดครอง ทวงคืนที่ดิน หรือประท้วงการถูกปล้นสิทธิอย่างเป็นระบบ มันเกือบจะถูกเรียกทั่วไปว่า “การก่อการร้าย” โดยมหาอำนาจที่ครอบงำ แต่เมื่อกองกำลังอิสราเอลใช้กำลังเกินสมควร ทั้งระเบิดค่ายผู้ลี้ภัย ลอบสังหารผู้นำในต่างประเทศ หรือเปิดทางให้เกิดการกวาดล้างของผู้ตั้งถิ่นฐาน การตอบสนองมักถูกนำเสนอด้วยภาษาด้านความมั่นคงของชาติ ไม่ใช่การก่อการร้าย

บทความนี้ยืนยันว่า การติดป้าย “การก่อการร้าย” ไม่ใช่เรื่องกฎหมายเป็นหลัก แต่เป็นเรื่องการเมือง มันสะท้อน **ผลประโยชน์และความเห็นอกเห็นใจของรัฐที่มีอำนาจ** ไม่ใช่การบังคับใช้บรรทัดฐานกฎหมายอย่างสม่ำเสมอ ยิ่งกว่านั้นยังชี้ว่า **ความต้องการของชาวปาเลสไตน์ที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ สะท้อนการต่อสู้พื้นฐานของยุคแสงสว่าง** นั่นคือการปฏิเสธสิทธิพิเศษตามอำเภอใจ และยืนยันว่า **กฎหมายต้องใช้เท่าเทียมกับทุกคน** ทั้งบุคคล ประชาชน และรัฐ

## มติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ 49/60 และนิยามทางกฎหมายของการก่อการร้าย

รับรองในปี 1994 **มติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ 49/60** พยายามให้นิยามการก่อการร้ายอย่างเป็นสากล ปฏิญญาแนบท้ายว่าด้วยมาตรการกำจัดภัยก่อการร้ายระหว่างประเทศ ประณาม:

“การกระทำที่เป็นอาชญากรรม รวมถึงต่อพลเรือน ที่กระทำด้วยเจตนาก่อให้เกิดความตายหรือการบาดเจ็บสาหัส หรือการจับตัวประกัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อก่อให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชนทั่วไป หรือในกลุ่มบุคคลหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ช่มชู้ประชากร หรือบังคับให้รัฐบาลหรือองค์การระหว่างประเทศกระทำหรือละเว้นการกระทำใด”

สำคัญคือ มตินี้ **ไม่แยกแยะระหว่างผู้กระทำที่เป็นรัฐกับที่ไม่ใช่รัฐ** ในนิยามของตน เกณฑ์ชัดเจน: **ความรุนแรงโดยเจตนาต่อพลเรือน** ที่ออกแบบมาเพื่อ **ข่มขู่ บังคับ หรือกดดันให้เกิดผลทางการเมือง** คือการก่อการร้าย ในหลักการแล้วสามารถใช้ได้กับผู้กระทำทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นรัฐหรือไม่

แต่ในทางปฏิบัติ มตินี้ **แทบไม่เคยถูกนำมาใช้กับการกระทำของรัฐ** แม้จะเข้าข่ายนิยามอย่างชัดเจน สาเหตุไม่ใช่ความคลุมเครือทางกฎหมาย แต่เป็น **ความไม่เต็มใจทางการเมือง** ที่จะกล่าวหาและทำให้รัฐที่มีอำนาจหรือพันธมิตรของพวกเขาอับอาย เมื่อผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐทำเช่นนั้น ป้าย “การก่อการร้าย” จะถูกติดกันที่และแน่นหนา แต่เมื่อรัฐทำ โดยเฉพาะรัฐที่ได้รับการยอมรับ มีอำนาจทางทหารเด่นชัด หรือมีพันธมิตรทางภูมิรัฐศาสตร์ ป้ายนั้นหายไปอย่างเห็นได้ชัด

## รัฐ vs ไม่ใช่รัฐ: มาตรฐานคู่ในการบังคับใช้

ปฏิบัติการจำนวนมากที่กองกำลังรัฐอิสราเอลดำเนินการ ตั้งแต่อาชญากรรมและอิสรก่อนตั้งรัฐ ไปจนถึงโอดิเอฟและมอสซาตยุคใหม่ ล้วนเกี่ยวข้องกับ **การเล็งเป้าพลเรือน การลงโทษรวม และการลอบสังหารในต่างแดน** ภายใต้เกณฑ์เข้มงวดของมติ 49/60 หลายปฏิบัติการ **เข้าข่ายนิยามการก่อการร้าย**:

- **การสังหารหมู่ที่กิบยา (1953)**: พลเรือนปาเลสไตน์ 69 คนถูกฆ่า ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและเด็ก เป็นส่วนหนึ่งของการบุกโจมตีเพื่อ “ขัดขวางการแทรกซึม”
- **ปฏิบัติการในกาซา (2008, 2014, 2021, 2023–25)**: พลเรือนนับพันถูกฆ่า โรงเรียนและโรงพยาบาลของ UN ถูกทิ้งระเบิด การปิดกั้นอาหารและน้ำ ถูกอ้างว่าเป็นการต่อต้านการก่อการร้าย ทั้งที่ผลกระทบไม่ต่างจากความตั้งใจ **ข่มขู่ประชากรทั้งหมด**
- **การลอบสังหารในปฏิบัติการ Wrath of God (ยุค 1970)**: รถติดระเบิดและระเบิดทางไปรษณีย์ใช้ฆ่าผู้ต้องสงสัย และในบางกรณีพลเรือน ทั้งยุโรปและตะวันออกกลาง
- **การเปิดทางให้เกิดความรุนแรงของผู้ตั้งถิ่นฐาน**: ตั้งแต่การกวาดล้างในเมืองอย่างฮูวารา ไปจนถึงการโจมตีชาวปาเลสไตน์อย่างเป็นระบบ ความรุนแรงของผู้ตั้งถิ่นฐานมักได้รับ **การคุ้มครองจากกองทัพหรือความเฉยเมย** ทำให้เท่ากับได้รับการรับรองว่าเป็นแขนงของนโยบายรัฐ

ไม่มีปฏิบัติการใดเหล่านี้เคยถูกเรียกว่า “การก่อการร้าย” โดยประชาคมระหว่างประเทศ แม้แต่โดย UN เอง ภาษาที่ใช้คือ “การตอบโต้” “ความมั่นคง” หรือ “ความจำเป็นทางทหาร” สูงสุดก็ถูกจัดเป็น **การละเมิดกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ** ถือเป็นอาชญากรรมสงครามหรือขาดสัดส่วน ไม่ใช่การก่อการร้าย

## ความรุนแรงของปาเลสไตน์และความเป็นสากลของป้ายกำกับ

ตรงกันข้าม ความรุนแรงของปาเลสไตน์ แม้จะเล็งเป้ากองทัพหรือถูกนำเสนอว่าเป็นการต่อต้าน กลับ **ถูกเรียกทั่วไปว่าการก่อการร้าย** ตั้งแต่การระเบิดฆ่าตัวตายในอินทิฟาดาครั้งที่สอง ไปจนถึงการยิงจรวดจากกาซา ป้ายนั้นติดกันที่และแน่นหนา แม้แต่ **การต่อต้านแบบไม่ใช่ความรุนแรง** ของปาเลสไตน์ เช่นขบวนการ BDS บางครั้งก็ถูกทำให้เป็นอาชญากรรมหรือเทียบเท่า “การสนับสนุนการก่อการร้าย” โดยบางรัฐ

**ความไม่สมดุลงชัดเจน: ชาวปาเลสไตน์ถูกตัดสินจากผลลัพธ์** ไม่ว่าบริบทจะเป็นอย่างไร **อิสราเอลถูกตัดสินจากเจตนา** ไม่ว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร

## บทบาทของการยอมรับ ความเห็นอกเห็นใจ และอำนาจ

ความแตกต่างนี้เกิดจากข้อเท็จจริงทางการเมืองหลัก: **ป้าย “การก่อการร้าย” ไม่ได้ถูกกำหนดโดยหน่วยงานกฎหมายเพียงลำพัง** แต่โดย **รัฐที่มีอำนาจ สถาบันสื่อ และองค์การระหว่างประเทศ** ที่ถูกกำหนดด้วยพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์และความเห็นอกเห็นใจทางการเมือง

- **การยอมรับรัฐ** ให้ความชอบธรรม อิสราเอลในฐานะรัฐที่ได้รับการยอมรับ ถูกมองว่ามีสิทธิอธิปไตยในการใช้กำลัง ชาวปาเลสไตน์ที่ขาดการยอมรับเต็มรูปแบบและสถานะรัฐ ถูกมองว่าเป็นผู้กระทำที่ไม่ชอบธรรม แม้จะอ้างสิทธิภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ (เช่น สิทธิต่อต้านการยึดครองตามมติ UN 37/43)
- **ความเห็นอกเห็นใจทางการเมือง** มีความสำคัญ ในโลกตะวันตก อิสราเอลถูกมองว่าเป็นประชาธิปไตย พันธมิตรในภูมิภาค กำแพงป้องกันลัทธิสุดโต่ง จึงเกิด **การสันนิษฐานโดยปริยายว่าเจตนาดี** ชาวปาเลสไตน์ถูกเชื่อมโยงกับอิสลามนิยม การปกครองแบบเผด็จการ หรือการก่อการร้าย จึงเกิดการสันนิษฐานว่า **เจตนาร้าย** ความเห็นอกเห็นใจเหล่านี้กำหนดไม่เพียงกรอบสื่อ แต่ยังภาษาทางกฎหมายและการทูต
- **อำนาจป้องกันการตัดสินใจ** รัฐที่มีสิทธิยับยั้งใน UN พันธมิตรทหารแข็งแกร่ง (เช่น กับสหรัฐฯ) หรืออิทธิพลทางเศรษฐกิจ มักไม่ถูกดำเนินคดีหรือติดป้ายระหว่างประเทศ นี่คือเหตุผลที่การก่อการร้ายเหมือนอาชญากรรมสงคราม มัก **ถูกลองโทษเฉพาะเมื่อกระทำโดยผู้ที่อ่อนแอ**

## V. การต่อสู้ของปาเลสไตน์และอุดมคติยุคแสงสว่าง

ในแก่นแท้ ความต้องการของปาเลสไตน์ไม่ใช่แค่ที่ดิน อธิปไตย หรือการยอมรับ แต่เป็นความต้องการ **การบังคับใช้กฎหมายอย่างเท่าเทียม** เป็นความต้องการให้ **หลักการเดียวกันที่ใช้กับผู้อื่น ถูกใช้กับพวกเขาด้วย** ไม่ว่าจะเป็นสิทธิต่อต้าน สิทธิในชีวิต หรือสิทธิในความยุติธรรม

ในแง่นี้ การต่อสู้ของปาเลสไตน์สะท้อน **การต่อสู้พื้นฐานของยุคแสงสว่าง** เหมือนที่นักคิดศตวรรษที่ 18 ปฏิเสธ **สิทธิอันศักดิ์สิทธิ์ของกษัตริย์** ความคิดที่ว่าผู้ปกครองบางคนอยู่เหนือกฎหมายเพราะกำเนิดหรือตำแหน่ง ชาวปาเลสไตน์ในวันนี้ปฏิเสธ **การยกเว้นโทษของรัฐ** จากความรับผิดชอบทางกฎหมาย

นักคิดยุคแสงสว่างอย่าง Rousseau, Montesquieu และ Kant ยืนยันว่า **กฎหมายต้องใช้เท่าเทียมกับทุกคน** มิฉะนั้นไม่ใช่กฎหมายแต่เป็นทรราชย์ พวกเขายืนยันว่า **อธิปไตยอยู่กับประชาชน** ไม่ใช่ผู้ปกครองที่อ้างสิทธิ์ โดยพลการ ชาวปาเลสไตน์ก็ยืนยันเช่นกันว่า **สถานะรัฐไม่ควรเป็นตัวกำหนดว่าใครจะถูกทำให้เป็นมนุษย์ ใครจะถูกทำให้เป็นอาชญากร หรือความทุกข์ของใครที่สำคัญ**

การเรียกระเบิดหนึ่งว่าเป็นการก่อการร้าย และอีกครึ่งหนึ่งว่าเป็นความมั่นคง ทั้งที่มีวิธีและเป้าหมายเหมือนกัน คือการฟื้นฟูบรรทัดฐานของชนชั้นสูง: บางชีวิตศักดิ์สิทธิ์ บางชีวิตทิ้งได้ บางคนมีสิทธิต่อต้าน บางคนมีสิทธิแค่ทนทุกข์

ความต้องการกฎหมายที่สม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการใช้สนธิสัญญาเจนีวา การดำเนินคดีอาชญากรรมสงคราม หรือการนิยามการก่อการร้าย คือความต้องการไม่ใช่แค่ความยุติธรรม แต่คือ **ความเป็นสมัยใหม่เอง**

## สรุป: สู่มาตรฐานสากล

หากการก่อการร้ายจะเป็นมากกว่าคำดำทางการเมือง หากจะเป็นหมวดหมู่กฎหมายที่มีความหมาย มันต้อง **ถูกใช้อย่างสม่ำเสมอ** นั่นหมายถึง:

- การยอมรับว่า **ผู้กระทำที่เป็นรัฐสามารถก่อการร้ายได้** เหมือนผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐ

- การยอมรับว่า **การเล็งเป้าพลเรือนเพื่อเป้าหมายทางการเมือง** คือการก่อการร้าย ไม่ว่าจะ ศาสนา หรือมูลค่าทางยุทธศาสตร์ของผู้กระทำ
- การใช้นิยามกฎหมายอย่างมต 49/60 กับ **การกระทำ ไม่ใช่ตัวผู้กระทำ**

การไม่ทำเช่นนั้นไม่เพียงทำให้ความยุติธรรมยังยืน แต่ยังทำลายแนวคิดของกฎหมายระหว่างประเทศเอง มันบอกโลกว่ากฎหมายไม่ใช่สากล แต่เป็นอาวุธของผู้มีอำนาจ มันบอกผู้ถูกกดขี่ว่าอาชญากรรมเดียวของพวกเขาคือความอ่อนแอ

คำเรียกร้องของปาเลสไตน์เพื่อสิทธิ เท่าเทียม การคุ้มครองเท่าเทียม และการตัดสินเท่าเทียมภายใต้กฎหมาย ไม่ใช่คำเรียกร้องสุดโต่ง มันคือ **แก่นแท้ของยุคแสงสว่าง** และเป็นเครื่องวัดของอารยธรรมใดก็ตามที่อ้างว่าปกป้องมัน

**ภาคผนวก: เหตุการณ์ที่เข้าข่ายนิยามการก่อการร้ายตามตัวอักษรอย่างเข้มงวดของมต 49/60 สมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ**

โดยใช้โดยไม่มีการยกเว้นตามปกติสำหรับผู้กระทำที่เป็นรัฐหรือได้รับการสนับสนุนจากรัฐ

**ก. การสังหารหมู่ (การฆ่าพลเรือนขนาดใหญ่โดยเจตนาเพื่อก่อความหวาดกลัวและบังคับให้หนีหรือยอมจำนน)**

| ลำดับ | เหตุการณ์                           | วันที่          | ผู้กระทำ                              | สถานที่                        | ผู้เสียชีวิต                                   | เหตุผลที่เข้าข่ายนิยาม                                                                                                                         |
|-------|-------------------------------------|-----------------|---------------------------------------|--------------------------------|------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| A1    | การทิ้งระเบิด<br>โรงแรมคิง<br>เดวิด | 22 ก.ค. 1946    | อิร์กุน ซไว เลอ มี (เมนาเฮม เบ กิน)   | เยรูซาเล็ม                     | 91 ศพ (ชาวอาหรับ 41, อังกฤษ 28, ยิว 17, อื่นๆ) | วางระเบิดในสำนักงานบริหารของอังกฤษที่มีพนักงานพลเรือน เพื่อฆ่าผู้อยู่อาศัยและข่มขู่ให้รัฐบาลอังกฤษถอนตัวจากปาเลสไตน์                           |
| A2    | การสังหารหมู่ที่อัล-คิซัส           | 18 ร.ค. 1947    | ปาลมัค (หน่วยชั้นยอดของฮากานาห์)      | อัล-คิซัส, กาลิลี              | 10-15 ศพ (รวมเด็ก 5)                           | บุกกลางคืนทิ้งระเบิดบ้านที่มีครอบครัวนอนหลับ เพื่อก่อความหวาดกลัวหมู่บ้านอาหรับตอบโต้เหตุโกลีเคียง ส่งสัญญาณข่มขู่กว้างขวางช่วงสงครามกลางเมือง |
| A3    | การสังหารหมู่ที่บาลัดอัล-เชค        | 31 ร.ค. 1947    | ปาลมัค (ฮากานาห์)                     | บาลัด อัล-เชค, ไฮฟา            | 60-70 ศพ                                       | บุกโจมตีตอบโต้หลังเหตุโรงกลั่น มีคำสั่งฆ่าผู้ชายโตเต็มวัยให้มากที่สุดในบ้านเพื่อก่อความกลัวและหยุดการต่อต้านของอาหรับ                          |
| A4    | การสังหารหมู่ที่ซา'ซา               | 14-15 ก.พ. 1948 | ปาลมัค (ฮากานาห์)                     | ซา'ซา, เขตซาเฟด                | 60 ศพ (รวมเด็ก)                                | ระเบิดบ้านพร้อมคนข้างใน "ปฏิบัติการตัวอย่าง" เพื่อทำให้ประชากรหนีออกจากกาลิลี                                                                  |
| A5    | การสังหารหมู่ที่เดอร์ ยาสิน         | 9 เม.ย. 1948    | อิร์กุนและเลอี (ฮากานาห์ยอมรับโดยนัย) | เดอร์ ยาสิน, ทางเดินเยรูซาเล็ม | 107-140 ศพ (รวมหญิง เด็ก ผู้สูงอายุ)           | ฆ่าที่ละบ้าน ทำร้ายร่างกาย แห่ศพต่อสาธารณะ โดยออกแบบมาเพื่อก่อความหวาดกลัวให้ชาวปาเลสไตน์หนีจำนวนมาก (เป็นตัวกระตุ้นโดยตรงของการอพยพปี 1948)   |

| ลำดับ | เหตุการณ์                                     | วันที่          | ผู้กระทำ                                                          | สถานที่                  | ผู้เสียชีวิต                                  | เหตุผลที่เข้าข่ายนิยาม                                                                                                                               |
|-------|-----------------------------------------------|-----------------|-------------------------------------------------------------------|--------------------------|-----------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| A6    | การสังหารหมู่ที่เอน อัช-เซตุน                 | 2-3 พ.ค. 1948   | ปาลมัท (ฮาkana)                                                   | เอน อัช-เซตุน, ซาเฟด     | มากกว่า 70 ศพ                                 | ประหารชีวิตเชลยและพลเรือนหลังยึดครอง เพื่อข่มขู่ชุมชนรอบซาเฟดระหว่างปฏิบัติการยิฟตาร์ค                                                               |
| A7    | การสังหารหมู่ที่อุมู ชูซา                     | 13-14 พ.ค. 1948 | กองพลกิวาติ (ฮาkana)                                              | อุมู ชูซา, เซตรัมเล      | 60-70 ศพ                                      | บุกพร้อมข่มขืนและฝังศพหมู่ เพื่อก่อความหวาดกลัวและทำให้หมู่บ้านว่างเปล่าในแผนยึดลอด-รัมเล                                                            |
| A8    | การสังหารหมู่ที่ตันตุรา                       | 22 พ.ค. 1948    | กองพลอเล็กซานโดรนี (ฮาkana)                                       | ตันตุรา, ชายฝั่งโฮฟา     | มากกว่า 200 ศพ                                | ยิงชายหนุ่มหลังยอมจำนนและฝังศพหมู่ เพื่อบังคับให้ชาวปาเลสไตน์ชายฝั่งหนีและยึดโฮฟา                                                                    |
| A9    | การสังหารหมู่และขับไล่ที่ลิดดา (ลอด) และรัมเล | 11-14 ก.ค. 1948 | และกองพลยานเกราะที่ 8 (ยิตซัค ราบิน, ปาลมัท) ตามคำสั่งเบน-กูเรียน | ลิดดาและรัมเล            | 250-1,700 ศพ; 70,000 ถูกบังคับเดินขบวนไปเนเรศ | ยังไม่เลือกหน้า สังหารหมู่ในมัสยิด (ประมาณ 200) และเดินขบวนตายที่อุณหภูมิ 40°C เพื่่อก่อความหวาดกลัวและทำให้เมืองสำคัญบนเส้นทางไปเยรูซาเล็มว่างเปล่า |
| A10   | การสังหารหมู่ที่เอย์ลาบุน                     | 30 ต.ค. 1948    | กองพลโกลาณี (ไอดีเอฟ)                                             | เอย์ลาบุน, เขตทิเบเรียส  | 14 ศพถูกประหารชีวิต                           | การประหารชีวิตหลังยอมจำนนที่ผู้สังเกตการณ์ UN บันทึก เพื่อยุติการต่อต้านและบังคับให้ชาวอาหรับคริสเตียนออกจากกาสิสตอนล่าง                             |
| A11   | การสังหารหมู่ที่ฮูลา                          | 31 ต.ค. 1948    | กองพลคาร์เมลี (ไอดีเอฟ)                                           | ฮูลา, ชายแดนเลบานอน      | 35-58 ศพ                                      | ประหารชีวิตหลังยอมจำนน ผู้บังคับการถูกจำคุกชั่วคราว แต่เจตนาคือก่อความหวาดกลัวประชากรชายแดนระหว่างปฏิบัติการอิราม                                    |
| A12   | การสังหารหมู่ที่อัล-ดาเวียมา                  | 29 ต.ค. 1948    | กองพันคอมมานโด 89 (ไอดีเอฟ)                                       | อัล-ดาเวียมา, เขตเฮบรอน  | 80-455 พลเรือน (ตัวเลขแตกต่างกัน)             | บุกสามระลอกฆ่าคนในบ้าน มัสยิด และถ้ำ เพื่่อก่อความหวาดกลัวหมู่บ้านที่เหลือในแนวรบใต้                                                                 |
| A13   | การสังหารหมู่ที่ซาฟซาฟและซาลิฮา               | 29-30 ต.ค. 1948 | กองพลยานเกราะที่ 7 (ไอดีเอฟ)                                      | ซาฟซาฟและซาลิฮา, กาสิสบน | 52-70 ที่ซาฟซาฟ, 60-94 ที่ซาลิฮา              | ประหารชีวิตหลังยอมจำนน ข่มขืน เผาศพ ระเบิดมัสยิดที่มีผู้ลี้ภัยอยู่ข้างใน เพื่อเร่งการหนีออกจากกาสิส                                                  |
| A14   | การสังหารหมู่ชาวอาหรับ อัล-มาวาซี             | 2 พ.ย. 1948     | กองกำลังไอดีเอฟ                                                   | ใกล้เอย์ลาบุน, ทิเบเรียส | 14 เบดูอินถูกฆ่า                              | ยิงผู้ชายและทำลายหมู่บ้านเพื่่อก่อความหวาดกลัวกลุ่มเร่ร่อนให้ละทิ้งที่ดินดั้งเดิม                                                                    |
| A15   | การสังหารหมู่ที่กิบยา                         | 14-15           | หน่วย 101 ไอดีเอฟ และ                                             | กิบยา, เวสต์แบงก์        | 69 ศพ (2/3 เป็นหญิงและ                        | ระเบิดบ้านและโรงเรียนพร้อมคนข้างใน เพื่อตอบโต้และก่อความหวาดกลัว                                                                                     |

| ลำดับ | เหตุการณ์                       | วันที่          | ผู้กระทำ                                                                                                                              | สถานที่                  | ผู้เสียชีวิต                         | เหตุผลที่เข้าข่ายนิยาม                                                                                                     |
|-------|---------------------------------|-----------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------------------------|--------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|       |                                 | ต.ค. 1953       | พลร่ม (อาร์เอส ชารอน)                                                                                                                 | (ขณะนั้น อยู่ใน จอร์แดน) | เด็ก)                                | หมู่บ้านชายแดนจอร์แดน                                                                                                      |
| A16   | การสังหาร หมู่ที่คาน ยู นิส     | 3 พ.ย. 1956     | กองกำลังไอดีเอฟ                                                                                                                       | คาน ยูนิส, จนวนภาษา      | 275-400 ชาวปาเลสไตน์                 | ค้นบ้านทีละหลัง ประหารชีวิตหมู่และฝังศพหมู่ชายที่มัดไว้เพื่อบังคับควบคุมระหว่างยึดครองไซนาย                                |
| A17   | การสังหาร หมู่ที่คัฟร์ กาซิม    | 29 ต.ค. 1956    | ตำรวจชายแดนอิสราเอล                                                                                                                   | คัฟร์ กาซิม, อิสราเอล    | 49 พลเมืองอาหรับ (รวมเด็ก 23)        | บังคับใช้เคอร์ฟิวกะทันหันด้วยคำสั่ง “ยิงเพื่อฆ่า” ต่อคนงานที่กลับบ้าน เพื่อข่มขู่ประชากรอาหรับ-อิสราเอลช่วงวิกฤตสุเอซ      |
| A18   | การสังหาร หมู่ที่ซาบราและชาตีลา | 16-18 ก.ย. 1982 | ฟาลังจิส เลบานอนภายใต้การล้อมของไอดีเอฟ, ส่องสว่างด้วยแฟลร์และควบคุมทางเข้า (อาร์เอส ชารอนถูกระงับการคาซานถือว่าต้องรับผิดชอบส่วนตัว) | ค่ายผู้ลี้ภัยเบรุต       | 800-3,500 พลเรือนปาเลสไตน์และเลบานอน | เปิดทางและอำนวยความสะดวกให้เกิดการฆ่าล้างเพื่อก่อความหวาดกลัวผู้สนับสนุน PLO ที่เหลือและบังคับถอนนักรบออกจากเลบานอนทั้งหมด |

**ข. การลอบสังหารแบบมุ่งเป้า / การประหารชีวิตนอกกฎหมายที่มีเจตนาก่อการร้าย**

| ลำดับ | เหตุการณ์                    | วันที่       | ผู้กระทำ                           | สถานที่                  | ผู้เสียชีวิต                                       | เหตุผลที่เข้าข่ายนิยาม                                                                                                              |
|-------|------------------------------|--------------|------------------------------------|--------------------------|----------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| B1    | กรณีลิลเลฮัมเมอร์            | 21 ก.ค. 1973 | ทีมมอสсад “Wrath of God”           | ลิลเลฮัมเมอร์, นอร์เวย์  | บริกชาว โมร็อกโกผู้บริสุทธิ์ Ahmed Bouchiki ถูกฆ่า | การประหารชีวิตต่อสาธารณะเพราะเข้าใจผิด เพื่อก่อความหวาดกลัวเครือข่าย PLO ทั่วโลก (ลายเซ็นคลาสสิกของแคมเปญก่อการร้ายของรัฐ)          |
| B2    | การลอบสังหาร ซาลาร์ เซฮาเดห์ | 22 ก.ค. 2002 | กองทัพอากาศอิสราเอล (ระเบิด 1 ตัน) | เมืองภาษา (ย่านหนาแน่น)  | 15 ศพ (รวมภรรยา ลูกสาววัย 14 และเด็กอีก 9)         | ใช้ระเบิดเกินสมควรโดยเจตนาในย่านที่อยู่อาศัยเพื่อตัดหัวฮามาส พร้อมยอมรับการฆ่าพลเรือนหมู่เพื่อข่มขู่ประชากรภาษา                     |
| B3    | การลอบสังหาร โมฮัมเหม็ด เดฟ  | 13 ก.ค. 2024 | กองทัพอากาศอิสราเอล                | ค่ายผู้พลัดถิ่นคาน ยูนิส | พลเรือนมากกว่า 90 ศพ (ยืนยันแล้ว)                  | โจมตีค่ายเต็นท์ที่มีผู้พลัดถิ่นนับพันเพื่อกำจัดผู้บังคับการพร้อมยอมรับการฆ่าพลเรือนหมู่เพื่อก่อความหวาดกลัวและทำลายการต่อต้านในภาษา |

| ลำดับ | เหตุการณ์                                                  | วันที่                                   | ผู้กระทำ                                                        | สถานที่               | ผู้เสียชีวิต                                               | เหตุผลที่เข้าข่ายนิยาม                                                                                                                                           |
|-------|------------------------------------------------------------|------------------------------------------|-----------------------------------------------------------------|-----------------------|------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|       | (กรกฎาคม 2024)                                             |                                          |                                                                 |                       |                                                            |                                                                                                                                                                  |
| B4    | แคมเปญสโ<br>เปอร์ “Great<br>March of<br>Return” ในกา<br>ซา | 30<br>มี.ค.<br>2018<br>-<br>ธ.ค.<br>2019 | หน่วยสโ<br>เปอร์โอดีเอฟ<br>ภายใต้กฎการ<br>ใช้อาวุธที่<br>ชัดเจน | ริ้วกาซา-<br>อิสราเอล | 223 ศพ, บาด<br>เจ็บมากกว่า<br>13,000 (หลาย<br>คนพิการถาวร) | ยิ่งด้วยกระสุนจริงอย่างเป็นระบบต่อ<br>ผู้ประท้วงส่วนใหญ่ไม่มีอาวุธ (รวม<br>แพทย์และนักข่าว) เพื่อก่อความหวาด<br>กลัวประชากรกาซาและบังคับหยุดการ<br>ประท้วงชายแดน |

ค. ความรุนแรงของผู้ตั้งถิ่นฐาน (ผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐแต่บ่อยครั้งได้รับความคุ้มครองจากรัฐ)

| ลำดับ | เหตุการณ์                                                                                    | วันที่                 | ผู้กระทำ                                                    | สถานที่                                                          | ผู้เสียชีวิต/<br>ความเสียหาย                                                       | เหตุผลที่เข้าข่ายนิยาม                                                                                                                          |
|-------|----------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------|-------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| C1    | การฆาตกรรม<br>โมฮัมเหม็ด อู<br>คเดร์                                                         | 2 ก.ค.<br>2014         | กลุ่มสุดโต่ง<br>ยิว (มีพื้นเพ<br>จากผู้ตั้ง<br>ถิ่นฐาน)     | เยรูซาเล็ม<br>ตะวันออก                                           | วัยรุ่น 16 ปี ถูก<br>จุ่ม กบฏี เพา<br>ทั้งเป็น                                     | เพาทั้งเป็นเพื่อตอบโต้และก่อ<br>ความหวาดกลัวชาวปาเลสไตน์ใน<br>เยรูซาเล็มหลังฆาตกรรมวัยรุ่น<br>อิสราเอล 3 คน                                     |
| C2    | การวางเพลิงที่<br>ดุมมา                                                                      | 31<br>ก.ค.<br>2015     | อมิราม เบน-อู<br>ลีเอล และ<br>เครือข่าย<br>Hilltop<br>Youth | หมู่บ้านดุมมา,<br>เวสต์แบงก์                                     | เด็ก 18 เดือน<br>Ali<br>Dawabsheh<br>ถูกเพาทั้งเป็น<br>พ่อแม่เสียชีวิต<br>ตามมา    | โยนคือกเทลโมโลตอฟใส่บ้าน<br>ครอบครัวที่หลับอยู่ พร้อมพ่นคำ<br>ว่า “แก็แค่น” เพื่อก่อความหวาด<br>กลัวและเร่งยึดที่ดิน (หลักคำสอน<br>“price-tag”) |
| C3    | เหตุกรรมาที่ว<br>าตี อัซ-ซิก                                                                 | 12<br>ต.ค.<br>2023     | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>ติดอาวุธใส่ชุด<br>ทหาร                    | วาตี อัซ-ซิก,<br>หุบเขา<br>จอร์แดน                               | หลายคนถูก<br>กรรมานาน<br>หลายชั่วโมง<br>(เพาบุหรี กบฏี<br>ปีสสวะ ทำร้าย<br>ทางเพศ) | การกรรมาแบบชาตินิยมยาวนาน<br>เพื่อก่อความหวาดกลัวชุมชนคน<br>เลี้ยงสัตว์ให้ละทิ้งทุ่งหญ้า                                                        |
| C4    | การกวาดล้าง<br>ของผู้ตั้ง<br>ถิ่นฐาน เม.ย.<br>2024 (หลัง<br>ฆาตกรรม<br>Benjamin<br>Achimeir) | 12-15<br>เม.ย.<br>2024 | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>ติดอาวุธนับ<br>ร้อย                       | หมู่บ้าน<br>ปาเลสไตน์<br>11 แห่ง (อัล-<br>มูโกยีส, ดุมมา<br>ฯลฯ) | ชาวปาเลสไตน์<br>4 ศพ บาดเจ็บ<br>หลายสิบ บ้าน/<br>รถนับร้อยถูก<br>เพา               | การลงโทษหมู่ในหมู่บ้านที่ไม่<br>เกี่ยวข้องเพื่อก่อความหวาดกลัว<br>ทั้งเขตและบังคับยอมจำนนหรือ<br>หนี                                            |
| C5    | การกวาดล้างที่<br>ฮูวารา (“โฟก<br>สม”)                                                       | 26<br>ก.พ.<br>2023     | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>ติดอาวุธหลาย                              | ฮูวารา, เขต<br>นาบลุส,<br>เวสต์แบงก์                             | ชาวปาเลสไตน์<br>1 ศพ บาดเจ็บ<br>~400 (รวมยิง)                                      | การโจมตีแก็แค่นที่ประสานงาน<br>หลังผู้ตั้งถิ่นฐานตาย โดยชัดเจน<br>เพื่อก่อความหวาดกลัวและ                                                       |

| ลำดับ | เหตุการณ์                                                  | วันที่       | ผู้กระทำ                                                  | สถานที่                                                   | ผู้เสียชีวิต/<br>ความเสียหาย                                               | เหตุผลที่เข้าข่านิยาม                                                                                                                    |
|-------|------------------------------------------------------------|--------------|-----------------------------------------------------------|-----------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|       |                                                            |              | สิบ (จัดผ่านโซเซียลมีเดีย)                                |                                                           | ทรัพย์สินถูกทำลายกว้างขวาง                                                 | ลงโทษประชากรปาเลสไตน์ (การยกระดับ “price-tag” หลังเลือกตั้ง)                                                                             |
| C6    | การโจมตีเก็บเกี่ยวมะกอกต่อ Afaf Abu Alia                   | ต.ค. 2025    | ผู้ตั้งถิ่นฐานอิสราเอล (หลายคน)                           | หมู่บ้านเวสต์แบงก์ที่ยังไม่ระบุ (ส่วนมะกอก)               | 1 คนถูกทุบตีจนสลบ (Afaf Abu Alia เข้าโรงพยาบาล) นักข่าวถูกทำร้าย           | โจมตีชาวเก็บเกี่ยวและผู้สังเกตการณ์สากลเพื่อข่มขู่ชาวนา ทำลายวิถีชีวิต และขัดขวางการเข้าถึงที่ดินช่วงเก็บเกี่ยว                          |
| C7    | เหตุการณ์ลูกแกะ                                            | พ.ย. 2025    | ผู้ตั้งถิ่นฐานอิสราเอล (กลุ่มที่ถาวรวิดีโอ)               | คอกสัตว์ของปาเลสไตน์, เวสต์แบงก์                          | สัตว์ถูกรุกราน/ฆ่า (ลูกแกะในคอก)                                           | ความโหดร้ายต่อสัตว์เลี้ยงเพื่อเป็นการข่มขู่ทางอ้อม ก่อความหวาดกลัวคนเลี้ยงสัตว์และบังคับละทิ้งทุ่งหญ้าทางเศรษฐกิจ                        |
| C8    | การโจมตี Turmus Ayya, Sinjil, Ein Siniya (หลังปล่อยนักโทษ) | 17 ม.ค. 2025 | ผู้ตั้งถิ่นฐานชาตินิยมสุดโต่ง (กลุ่ม “Fighting for Life”) | Turmus Ayya, Sinjil, Ein Siniya, เขตรามัลลาห์, เวสต์แบงก์ | ทรัพย์สินเสียหาย (บ้าน/รถหลายคันถูกเผา) ไม่มีผู้เสียชีวิต                  | วางเพลิงและก่อความวุ่นวายตามกำหนดเวลาการฉลองปล่อยนักโทษของปาเลสไตน์ เพื่อก่อความกลัวและยืนยันการครอบงำ                                   |
| C9    | การยิง Awdah al-Hathaleen ที่ Um al-Kheir                  | มี.ย. 2025   | ผู้ตั้งถิ่นฐาน (Yinon Levi ถูก EU คว่ำบาตร)               | Um al-Kheir, เฮบรอนใต้, เวสต์แบงก์                        | 1 ศพ (นักกิจกรรมสันติภาพ Awdah al-Hathaleen) ญาติถูกโอดีเอฟจับ             | ยิงนักกิจกรรมโดยเจาะจงตามด้วยจับกุมครอบครัวผู้เสียหาย เพื่อก่อความหวาดกลัวชุมชนเบดูอินและอำนวยความสะดวกยึดที่ดิน (แคมเปญขับไล่ต่อเนื่อง) |
| C10   | การทำร้าย Shadi a-Tarawah และครอบครัว                      | พ.ค. 2025    | ผู้ตั้งถิ่นฐานอิสราเอล                                    | ที่ราบ Qa'un หรือคล้ายกัน, เวสต์แบงก์                     | 1 บาดเจ็บ (Shadi a-Tarawah ถูกยิงเสียชีวิต) ลูกชายวัยรุ่นถูกทำร้าย         | ยิงและทุบตีพ่อลูกขณะทำงานในทุ่งเพื่อข่มขู่ชาวนาและจำกัดการเข้าถึงที่ดินเกษตร                                                             |
| C11   | การบุกค้นหมู่บ้าน Khilet a-Dabe'                           | 31 พ.ค. 2025 | ผู้ตั้งถิ่นฐานอิสราเอล พร้อมฝูงสัตว์                      | Khilet a-Dabe', เวสต์แบงก์                                | ความเสียหายต่อทรัพย์สิน/วิถีชีวิต (บุกพร้อมสัตว์) ไม่มีผู้เสียชีวิต รายงาน | บุกเลี้ยงสัตว์เพื่อยึดทุ่งนาและก่อความหวาดกลัวชาวบ้านให้หนี เป็นส่วนหนึ่งของการรุกรานที่ดินอย่างเป็นระบบ                                 |



| ลำดับ | เหตุการณ์                                            | วันที่                                                  | ผู้กระทำ                                                   | สถานที่                                                                              | ผู้เสียชีวิต/<br>ความเสียหาย                                                                | เหตุผลที่เข้าข่ายนิยาม                                                                                                                                         |
|-------|------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| C12   | การฆ่าลูกแพะ                                         | 25<br>พ.ค.<br>2025                                      | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>อิสราเอล                                 | พื้นที่เลี้ยง<br>สัตว์เวสต์<br>แบงก์ที่ยังไม่<br>ระบุ                                | สัตว์ถูกฆ่า (ลูก<br>แพะ)                                                                    | ฆ่าสัตว์เลี้ยงเพื่อถ่อความหวาด<br>กลัวทางเศรษฐกิจและขับไล่<br>ครอบครัวเลี้ยงสัตว์ออกจาก<br>ที่ดินดั้งเดิม                                                      |
| C13   | การทำร้าย<br>ชาวสวนมะกอก<br>ที่ Nahhalin             | 24<br>ต.ค.<br>2025                                      | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>อิสราเอล<br>พร้อม<br>สนับสนุนโอดี<br>เอฟ | Nahhalin,<br>เขตเบรเล<br>แฮม, เวสต์<br>แบงก์                                         | 1 คนถูกทำร้าย<br>สาหัส (ชาวนา<br>อายุ 58) อยู่<br>ระหว่าง<br>สอบสวนของโอดี<br>เอฟ           | การทุบตีร่วมกันระหว่างผู้ตั้ง<br>ถิ่นฐานและทหารต่อชาวนาช่วง<br>เก็บเกี่ยวเพื่อถ่อความกลัวและ<br>จำกัดการเข้าถึงสวนมะกอกของ<br>ปาเลสไตน์                        |
| C14   | การโจมตีเขต<br>อุตสาหกรรม<br>Beit Lid และ<br>เบดูอิน | พ.ย.<br>2025<br>(วัน<br>ก่อน<br>14<br>พ.ย.)             | ฝูงชนผู้ตั้ง<br>ถิ่นฐานสวม<br>หน้ากาก<br>จำนวนมาก          | Beit Lid<br>(เขต<br>อุตสาหกรรม)<br>และบริเวณเบ<br>ดูอินใกล้<br>เคียง, เวสต์<br>แบงก์ | ทรัพย์สินถูก<br>เผา (รถ<br>บรรทุก/อาคาร)<br>โจมตีกองทัพอิ<br>سرائيلية<br>เสียชีวิตปาเลสไตน์ | วางเพลิงและโจมตีที่จัดตั้งเพื่อ<br>ส่งสัญญาณการเข้าถึงไม่จำกัด<br>ในเขตเมือง/ชนบท ช่มชู้พลเรือน<br>และแม่แต่กองกำลังของรัฐ                                     |
| C15   | การวางเพลิง<br>มัสยิด<br>Hamida                      | พ.ย.<br>2025<br>(วัน<br>พฤหัสบดี<br>ก่อน<br>14<br>พ.ย.) | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>ยิว                                      | บริเวณมัสยิด<br>Hamida,<br>เวสต์แบงก์                                                | ทรัพย์สินเสีย<br>หาย (รอยไหม้<br>กำแพง/พื้น)<br>ไม่มีผู้เสียชีวิต                           | วางเพลิงสถานที่สักการะพร้อม<br>พ่นคำขู่ทหาร (“เราไม่กลัวพวก<br>คุณ”) เพื่อถ่อความหวาดกลัว<br>ชุมชนมุสลิมและยืนยันความ<br>เหนือกว่าทางอุดมการณ์                 |
| C16   | การวางเพลิง<br>หมู่บ้าน Burqa                        | 15<br>ก.ค.<br>2025                                      | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>อิสราเอล (บุค<br>กลางคืน)                | Burqa,<br>ตะวันออก<br>ของรามัล<br>ลาห์, เวสต์<br>แบงก์                               | รถ/บ้านหลาย<br>คันถูกไฟไหม้<br>ไม่มีผู้บาดเจ็บ                                              | วางเพลิงกลางคืนต่อรถและสิ่ง<br>ปลูกสร้างเพื่อถ่อความหวาดกลัว<br>ชาวบ้านและรบกวนชีวิตประจำวัน<br>ท่ามกลางความรุนแรงช่วงเก็บ<br>เกี่ยวที่เพิ่มขึ้น               |
| C17   | แคมเปญขับไล่<br>Mughayyir<br>al-Deir                 | พ.ค.<br>2025                                            | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>สวมหน้ากาก<br>(มีกองทัพออยู่<br>ด้วย)    | Mughayyir<br>al-Deir,<br>ตะวันออก<br>ของรามัล<br>ลาห์, เวสต์<br>แบงก์                | บาดเจ็บหลาย<br>ราย (ถูกหินและ<br>ยิง) หมู่บ้านถูก<br>ขับไล่ทั้งหมด                          | การคุกคาม ทุบตีด้วยหิน และยิง<br>บังคับให้เกิดการขับไล่ครั้งที่สอง<br>(ผู้ลี้ภัยหลัง 1948) เพื่อถ่อความ<br>หวาดกลัวและทำให้หมู่บ้านว่าง<br>เปล่าเพื่อยึดที่ดิน |
| C18   | การโจมตีเมือง<br>คริสเตียน<br>Taybeh                 | ก.ค.<br>2025<br>(สัปดาห์)                               | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>อิสราเอล                                 | Taybeh,<br>เวสต์แบงก์                                                                | ทรัพย์สินถูก<br>โจมตี (ไฟไล่<br>โบสถ์ศตวรรษ                                                 | วางเพลิงไล่โบสถ์ประวัติศาสตร์<br>และทำร้ายบ้านเพื่อข่มขู่ชาว<br>ปาเลสไตน์คริสเตียนกลุ่มน้อย                                                                    |

| ลำดับ | เหตุการณ์                                                 | วันที่                               | ผู้กระทำ                   | สถานที่                                | ผู้เสียชีวิต/<br>ความเสียหาย                    | เหตุผลที่เข้าข่ายนิยาม                                                                                |
|-------|-----------------------------------------------------------|--------------------------------------|----------------------------|----------------------------------------|-------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------|
|       |                                                           | สุดท้าย<br>ก่อน<br>17<br>ก.ค.)       |                            | (เมือง<br>คริสเตียน)                   | ที่ 5, บ้าน) ไม่<br>ระบุผู้เสียชีวิต            | และขยายการควบคุมของผู้ตั้ง<br>ถิ่นฐาน                                                                 |
|       |                                                           | ก.ค.<br>2025                         |                            |                                        |                                                 |                                                                                                       |
| C19   | การโจมตี<br>Sinjil (หลัง<br>ฆาตกรรม)                      | (วัน<br>ศุกร์<br>ก่อน<br>17<br>ก.ค.) | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>อิสราเอล | Sinjil, เวสต์<br>แบงก์                 | บาดเจ็บจาก<br>การทำร้าย 6<br>คนถูกจับ/<br>ปล่อย | การทุบตีแก่แค้นหลังเหตุ<br>ปาเลสไตน์โจมตี แต่ถูกใช้ก่อ<br>ความหวาดกลัวชุมชนกว้างโดย<br>ไม่ต้องรับโทษ  |
| C20   | การทำร้ายวัย<br>รุ่นและยิงพ่อที่<br>บันทึกโดย<br>B'Tselem | มี.ย.<br>2025                        | ผู้ตั้งถิ่นฐาน<br>อิสราเอล | พื้นที่เวสต์<br>แบงก์ที่ยังไม่<br>ระบุ | 1 ถูกยิง (พ่อ<br>เสียขา) วัยรุ่น<br>ถูกทำร้าย   | ความรุนแรงต่อครอบครัว<br>ระหว่างกิจกรรมปกติเพื่อก่อ<br>ความกลัวและจำกัดการ<br>เคลื่อนไหวในพื้นที่ชนบท |

เหตุการณ์ทั้ง 32 รายการนี้ (การสังหารหมู่ 18, การลอบสังหาร 4, การโจมตีของผู้ตั้งถิ่นฐาน 20) เข้าข่ายทุกองค์ประกอบของมติสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ 49/60 อย่างชัดเจนเมื่อนิยามถูกนำมาใช้ตามตัวอักษรและไม่มีการยกเว้นทางการเมืองตามปกติที่มอบให้ผู้กระทำที่เป็นรัฐหรือได้รับการคุ้มครองจากรัฐ เหตุการณ์เหล่านี้รวมกันก่อให้เกิดการเสียชีวิตของพลเรือนนับพัน และมีเจตนา ดังที่ผู้กระทำ ผู้บังคับบัญชา หรือการสอบสวนของอิสราเอลในภายหลังยอมรับ เพื่อก่อความหวาดกลัว ข่มขู่ประชากร หรือบังคับให้เกิดผลทางการเมือง/ดินแดน